

Jonathan Swift

auteur	
auteursnaam	Jonathan Swift
geboortedatum	30-11-1667
sterfdatum	19-10-1745
geboorteplaats	Dublin
geboorteland	Ierland
sterfplaats	Dublin
sterfland	Ierland
nationaliteit	Iers
wikipedia (NL)	nl.wikipedia.org/...
wikipedia (org)	en.wikipedia.org/...
Belangrijkste Werken	Gullivers Travels

Jonathan Swift was een Engels-Ierse schrijver, essayist, satiricus en Anglicaanse geestelijke. Hij was de auteur van de satirische proza roman *Gulliver's Travels* (1726) en de maker van het fictieve eiland Lilliput. Hij wordt door velen beschouwd als de grootste satiricus van het Georgische tijdperk en een van de belangrijkste proza-auteurs in de geschiedenis van de Engelse en wereldliteratuur.

Swift schreef ook werken zoals *A Tale of a Tub* (1704) en *An Argument Against Abolishing Christianity* (1708). Hij publiceerde oorspronkelijk al zijn werken onder pseudoniemen, waaronder Lemuel Gulliver, Isaac Bickerstaff, M. B. Drapier – of anoniem. Hij was een meester in twee stijlen van satire, de Horatiaanse en Juvenaliaanse stijlen. In 1713 werd hij benoemd tot de decaan van de St Patrick's Cathedral, Dublin, en kreeg hij de sobriquet “Dean Swift”. Zijn kenmerkende deadpandeadpan en ironische stijl van schrijven, met name in latere werken zoals *A Modest Proposal* (1729), heeft ertoe geleid dat dergelijke satire vervolgens als “Swiftian” wordt genoemd. Hij wordt ook gecrediteerd met het uitvinden van de naam van de populaire vrouw “Vanessa” door zijn gedicht *Cadenus en Vanessa* (1726).

Tijdens het begin van zijn carrière reisde hij uitgebreid in Ierland en Groot-Brittannië, en deze reizen hielpen zijn begrip van de menselijke natuur en sociale omstandigheden te ontwikkelen, die hij later in zijn satirische werken zou weergeven. Swift was ook zeer actief in klerikale kringen vanwege zijn banden met de St Patrick's Cathedral in Dublin. Hij had de Glorious Revolution gesteund en sloot Whigs zich al vroeg aan bij het Whigs-feest. Swift was verwant aan vele prominente figuren van zijn tijd, waaronder John Temple, John Dryden, William Davenant en Francis Godwin. In 1700 verhuisde Swift naar Trim, County Meath, en veel van zijn belangrijkste werken werden in deze tijd geschreven. Zijn geschriften weerspiegelden veel van zijn politieke ervaringen van het vorige decennium, vooral die met de Britse regering onder de Tories. Swift gebruikte verschillende pseudoniemen om zijn vroege werken te publiceren, waarbij Isaac Bickerstaff de meest herkenbare was. Geleerden van zijn werken hebben ook gesuggereerd dat deze pseudoniemen Swift zouden kunnen hebben beschermd tegen vervolging in de politiek gevoelige omstandigheden van Engeland en Ierland waaronder hij veel van zijn populaire satires schreef.

Sinds het einde van de 18e eeuw is Swift uitgegroeid tot een van de meest populaire Ierse auteurs wereldwijd. Zijn bekendste roman *Gulliver's Travels*, die een van de beroemdste klassiekers van zowel Engelse als wereldliteratuur is, heeft zijn positie als meest gedrukt boek van een Ierse schrijver in bibliotheken en boekhandels wereldwijd behouden. Hij wordt nog steeds hoog in het vaandel staan in Ierland met veel straten, monumenten, festivals en regionale toeristische attracties naar hem

vernoemd. Swift heeft in de loop van de volgende eeuwen ook verschillende opmerkelijke auteurs beïnvloed, waaronder John Ruskin en George Orwell.

Biografie

Vroege leven

Jonathan Swift werd geboren op 30 november 1667 in Dublin in het Koninkrijk Ierland. Hij was het tweede kind en de enige zoon van Jonathan Swift en zijn vrouw Abigail Erick (of Herrick) van Frisby op de Wraak in Leicestershire.[8] Zijn vader was een inwoner van Goodrich, Herefordshire, maar hij vergezelde zijn broers naar Ierland om hun fortuin in de wet te zoeken nadat de nalatenschap van hun royalistische vader tijdens de Engelse Burgeroorlog te ruïne werd gebracht. Zijn grootvader van moederszijde, James Ericke, was de dominee van Thornton in Leicestershire. In 1634 werd de dominee veroordeeld voor de Puriteinse praktijken. Enige tijd daarna vluchtten Ericke en zijn familie, waaronder zijn jonge dochter Abigail, naar Ierland.[9]

Swifts vader voegde zich bij zijn oudere broer, Godwin, in de praktijk van de wet in Ierland. Hij stierf in Dublin ongeveer zeven maanden voordat zijn naamgenoot werd geboren. Hij stierf aan Syfilis, die hij zei dat hij kreeg van vuile lakens toen hij de stad uit was.

Zijn moeder keerde na zijn geboorte terug naar Engeland en liet hem achter in de zorg van zijn oom Godwin Swift, een goede vriend en vertrouweling van Sir John Temple, wiens zoon Swift later in dienst had als zijn secretaresse.

Op de leeftijd van één werd kind Jonathan door zijn natte verpleegster naar haar geboortestad Whitehaven, Cumberland, Engeland gebracht. Hij zei dat hij daar de Bijbel leerde lezen. Zijn verpleegster gaf hem terug aan zijn moeder, nog steeds in Ierland, toen hij drie was.

Swifts familie had verschillende interessante literaire connecties. Zijn grootmoeder Elizabeth (Dryden) Swift was het nichtje van Sir Erasmus Dryden, grootvader van dichter John Dryden. Dezelfde grootmoeders tante Katherine (Throckmorton) Dryden was een eerste neef van Elizabeth, vrouw van Sir Walter Raleigh. Zijn betovergrootmoeder Margaret (Godwin) Swift was de zus van Francis Godwin, auteur van *The Man in the Moone* die delen van Swift's *Gulliver's Travels* beïnvloedde. Zijn oom Thomas Swift trouwde met een dochter van dichter en toneelschrijver Sir William Davenant, die naar verluidt een peetzoon van William Shakespeare was. Swift's weldoener en oom Godwin Swift nam de primaire verantwoordelijkheid voor de jongeman en stuurde hem met een van zijn neven naar het Kilkenny College (ook bijgewoond door filosoof George Berkeley). Hij kwam daar op zesjarige leeftijd aan, waar van hem werd verwacht dat hij de basisafzeggingen in het Latijn al geleerd had. Hij was niet en begon dus zijn scholing in een lagere vorm. Swift verliet de school in 1682, toen hij 15 was.

Hij ging naar Trinity College Dublin in 1682, gefinancierd door Godwin's zoon Willoughby. De vierjarige cursus volgde een curriculum dat zich grotendeels in de Middeleeuwen voor het priesterschap afspeelt. De lezingen werden gedomineerd door de Aristotelische logica en filosofie. De basisvaardigheid die aan studenten werd geleerd, was debat, en van hen werd verwacht dat ze beide kanten van elk argument of onderwerp konden beargumenteren. Swift was een bovengemiddelde student, maar niet uitzonderlijk, en ontving zijn B.A. in 1686 “door speciale genade”.

Het volwassen leven

Swift studeerde voor zijn masterdiploma toen politieke problemen in Ierland rond de Glorious Revolution hem dwongen om in 1688 naar Engeland te vertrekken, waar zijn moeder hem hielp een functie als secretaris en persoonlijke assistent van Sir William Temple te krijgen in Moor Park, Farnham. Temple was een Engelse diplomaat die de Triple Alliance van 1668 had geregeld. Hij had zich teruggetrokken uit de openbare dienst naar zijn buitenplaats, om zijn tuinen te verzorgen en zijn memoires te schrijven. Swift kreeg het vertrouwen van zijn werkgever en "werd vaak vertrouwd met zaken van groot belang." Binnen drie jaar na hun kennismaking stelde Temple zijn secretaris voor aan Willem III en stuurde hem naar Londen om de koning aan te spreken in te stemmen met een wetsvoorstel voor driejaarlijkse parlementen

Swift nam zijn intrek in Moor Park, waar hij Esther Johnson ontmoette, toen acht jaar oud, de dochter van een verarmde weduwe die als metgezel optrad voor Temple's zus Lady Giffard. Swift was haar tutor en mentor, gaf haar de bijnaam "Stella", en de twee onderhielden een hechte maar dubbelzinnige relatie voor de rest van Esther's leven.[23]

In 1690 verliet Swift Temple naar Ierland vanwege zijn gezondheid, maar keerde het volgende jaar terug naar Moor Park. De ziekte bestond uit vagen van duizeligheid of duizeligheid, nu verondersteld de ziekte van Ménière te zijn, en het bleef hem zijn hele leven teisteren. Tijdens dit tweede verblijf bij Temple ontving Swift in 1692 zijn M.A. van Hart Hall, Oxford. Vervolgens verliet hij Moor Park, blijkbaar wanhopig om een betere positie te krijgen door het patronaat van Temple, om een gewijde priester te worden in de Gevestigde Kerk van Ierland. Hij werd in 1694 benoemd in de prebend van Kilroot in het bisdom Connor, met zijn parochie in Kilroot, in de buurt van Carrickfergus in County Antrim.

Swift lijkt zich ellendig te hebben gevoeld in zijn nieuwe positie, geïsoleerd te zijn in een kleine, afgelegen gemeenschap ver van de centra van macht en invloed. Terwijl hij bij Kilroot was, was hij echter misschien romantisch betrokken geraakt bij Jane Waring, die hij "Varina" noemde, de zus van een oude universiteitsvriend.[22] Een brief van hem overleeft, biedt aan om te blijven als ze met hem zou trouwen en beloofde te vertrekken en nooit terug te keren naar Ierland als ze weigerde. Ze weigerde vermoedelijk, omdat Swift zijn post verliet en in 1696 terugkeerde naar Engeland en Temple's dienst in Moor Park, en hij bleef daar tot de dood van Temple. Daar was hij werkzaam om Temple's memoires en correspondentie voor te bereiden op publicatie. Gedurende deze tijd schreef Swift *The Battle of the Books*, een satire die reageerde op critici van Temple's *Essay upon Ancient and Modern Learning* (1690), hoewel *Battle* pas in 1704 werd gepubliceerd.

Temple is overleden op 27 januari 1699. Swift, normaal gesproken een harde rechter van de menselijke natuur, zei dat alles wat goed en vriendelijk was in de mensheid met Temple was gestorven. Hij bleef kort in Engeland om de memoires van Temple te voltooien, en misschien in de hoop dat erkenning van zijn werk hem een geschikte positie in Engeland zou kunnen opleveren. Zijn uiteindelijke publicatie van het derde deel van Temple's memoires, in 1709, maakte vijanden onder enkele van Temple's familie en vrienden, in het bijzonder Temple's formidabele zus Martha, Lady Giffard, die bezwaar maakte tegen indiscreties opgenomen in de memoires. Bovendien merkte ze op dat Swift had geleend uit haar eigen biografie, een beschuldiging die Swift ontkende. Swift's volgende zet was om koning William rechtstreeks te benaderen, gebaseerd op zijn ingebeelde verbinding via de Tempel en een geloof dat hem een positie was beloofd. Dit mislukte zo jammerlijk dat hij de mindere functie van secretaris en kapelaan aan de graaf van Berkeley, een van de Lords Justice of Ireland, aanvaardde. Toen hij Ierland bereikte, ontdekte hij echter dat het secretarisschap al aan een ander was gegeven, hoewel hij al snel de levenden van Laracor, Agher en Rathbeggan, en de voorbode van Dunlavin in de St Patrick's Cathedral, Dublin, verkreeg.

Swift bediende een gemeente van ongeveer 15 in Laracor, die iets meer dan vier en een halve mijl (7,2 km) van Summerhill, County Meath, en twintig mijl (32 km) van Dublin was. Hij had veel vrije tijd voor het cultiveren van zijn tuin, het maken van een kanaal na de Nederlandse mode van Moor Park, het planten van wilgen, en het herbouwen van de pastorie. Als kapelaan van Lord Berkeley bracht hij een groot deel van zijn tijd door in Dublin en reisde hij de komende tien jaar vaak naar Londen. In 1701 publiceerde hij anoniem het politieke pamflet *A Discourse over de Wedstrijden en Afwijkingen in Athene en Rome*.

Schrijver

Swift verbleef na 1700 in Trim, County Meath. Hij schreef veel van zijn werken in deze periode. In februari 1702 behaalde Swift zijn Doctor of Divinity-diploma aan Trinity College Dublin. Die lente reisde hij naar Engeland en keerde vervolgens in oktober terug naar Ierland, vergezeld door Esther Johnson - nu 20 - en zijn vriend Rebecca Dingley, een ander lid van het huishouden van William Temple. Er is een groot mysterie en controverse over Swift's relatie met Esther Johnson, bijgenaamd "Stella". Velen, met name zijn goede vriend Thomas Sheridan, geloofden dat ze in het geheim getrouwd waren in 1716; anderen, zoals Swift's huishoudster mevrouw Brent en Rebecca Dingley, die door haar jaren in Ierland met Stella woonden, deden het verhaal af als absurd. Toch wenste Swift zeker niet dat ze met iemand anders zou trouwen: in 1704, toen hun gemeenschappelijke vriend William Tisdall Swift informeerde dat hij van plan was Stella ten huwelijk te vragen, schreef Swift hem om hem van het idee af te raden. Hoewel de toon van de brief hoffelijk was, uitte Swift privé zijn walging voor Tisdall als een "indringer", en ze waren vele jaren vervreemd. In 1713 werd Swift aangesteld als decaan van St Patrick's Cathdral, Dublin, een functie die hij tot zijn dood bekleedde.

Tijdens zijn bezoeken aan Engeland in deze jaren publiceerde Swift *A Tale of a Tub* en *The Battle of the Books* (1704) en begon hij een reputatie als schrijver te krijgen. Dit leidde tot hechte, levenslange vriendschappen met Alexander Pope, John Gay en John Arbuthnot, die de kern vormden van de Martinus Scriblerus Club (opgericht in 1713).[31]

Swift werd in deze jaren politiek actiever. Swift had de Glorious Revolution gesteund en behoorde al vroeg in zijn leven tot de Whigs. Als lid van de Anglicaanse Kerk vreesde hij een terugkeer van de katholieke monarchie en het "Papistische" absolutisme. Van 1707 tot 1709 en opnieuw in 1710, was Swift in Londen om zonder succes aan te dringen op de Whig administratie van Lord Godolphin de claims van de Ierse geestelijkheid aan de Eerste-Vruchten en Twintigsten ("Koningin Anne's Bounty"), die bracht in ongeveer £ 2.500 per jaar, al verleend aan hun broeders in Engeland. Hij vond de oppositie Tory leiderschap meer sympathiek voor zijn zaak, en toen ze aan de macht kwamen in 1710, werd hij gerekruteerd om hun zaak als redacteur van *The Examiner* te ondersteunen. In 1711 publiceerde Swift het politieke pamflet *The Conduct of the Allies* en viel de Whig-regering aan vanwege haar onvermogen om de langdurige oorlog met Frankrijk te beëindigen. De inkomende Tory-regering voerde geheime (en illegale) onderhandelingen met Frankrijk, wat resulteerde in het Verdrag van Utrecht (1713) dat de Spaanse Successieoorlog beëindigde. [citatie nodig]

Swift maakte deel uit van de binnenste cirkel van de Tory-regering en trad vaak op als bemiddelaar tussen Henry St John (burggraaf Bolingbroke), de staatssecretaris voor buitenlandse zaken (1710-1715) en Robert Harley (Oostelijke van Oxford), lord treasurer en premier (1711-1714). Swift nam zijn ervaringen en gedachten op in deze moeilijke tijd in een lange reeks brieven aan Esther Johnson, verzameld en gepubliceerd na zijn dood als *A Journal to Stella*. De vijandigheid tussen de twee Tory-leiders leidde uiteindelijk tot het ontslag van Harley in 1714. Met de dood van koningin Anne en de toetreding van George I dat jaar, keerden de Whigs terug aan de macht, en de Tory-leiders werden berecht voor verraad voor het voeren van geheime onderhandelingen met Frankrijk.

Swift is door geleerden beschreven als “een Whig in politiek en Tory in religie” en Swift vertelde zijn eigen opvattingen in vergelijkbare termen, waarin stond dat ik als “een liefhebber van vrijheid, mezelf vond als wat ze een Whig in de politiek noemden ... Maar wat religie betreft, heb ik mezelf bekend als een High-Churchman.” In zijn Gedachten over Religie, uit angst voor de intense partijdige strijd die werd gevoerd over het religieuze geloof in het zeventiende-eeuwse Engeland, schreef Swift dat “Elke man, als lid van het gemenebest, tevreden zou moeten zijn met het bezit van zijn eigen mening in privé.” Er moet echter rekening mee worden gehouden dat tijdens Swift's tijdsperiode termen als “Whig” en “Tory” beide een breed scala aan meningen en facties omvatten, en geen van beide termen sluit aan bij een moderne politieke partij of moderne politieke afstemmingen.

Ook tijdens deze jaren in Londen maakte Swift kennis met de familie Vanhomrigh, Nederlandse kooplieden die zich in Ierland hadden gevestigd, vervolgens naar Londen waren verhuisd en “betrokken raakten bij” een van de dochters, Esther. Swift richtte Esther op met de bijnaam “Vanessa” - afgeleid door “Essa”, een huisdiervorm van Esther“ toe te voegen aan de “Bus” van haar achternaam, Vanhomrigh - en ze is een van de hoofdpersonen in zijn gedicht Cadenus en Vanessa. Het gedicht werd de bron voor de populaire vrouwen naam “Vanessa”. Dit gedicht en hun correspondentie suggereren dat Esther verliefd was op Swift en dat hij haar genegenheden misschien heeft beantwoord, alleen om hier spijt van te krijgen en dan te proberen de relatie te verbreken. Esther volgde Swift naar Ierland in 1714 en vestigde zich in haar oude ouderlijk huis, Celbridge Abbey. Hun ongemakkelijke relatie bleef enkele jaren bestaan; dan lijkt er een confrontatie te zijn geweest, mogelijk met Esther Johnson. Esther Vanhomrigh stierf in 1723 op 35-jarige leeftijd, nadat ze het testament dat ze in het voordeel van Swift had gemaakt, had vernietigd. Een andere dame met wie hij een hechte maar minder intense relatie had, was Anne Long, een “toast” van de Kit-Cat Club.

Laatste jaren

Vóór de val van de Tory-Regering had Swift gehoopt dat zijn diensten zouden worden beloond met een kerkelijke benoeming in Engeland. Koningin Anne leek echter een afkeer van Swift te hebben gekregen en deze inspanningen te dwarsbomen. Haar afkeer is toegeschreven aan A Tale of a Tub, waarvan ze dacht dat het godslasterlijk was, en verergerd door The Windsor Prophecy, waar Swift, met een verrassend gebrek aan tact, de koningin adviseerde over welke van haar bedkamer-dames ze wel en niet moest vertrouwen. De beste positie die zijn vrienden voor hem konden bemachtigen, was het decanaat van St Patrick's; terwijl deze benoeming niet in het geschenk van de koningin stond, maakte Anne, die een bittere vijand kon zijn, duidelijk dat Swift de voorkeur niet zou hebben gekregen als ze het had kunnen voorkomen. Met de terugkeer van de Whigs was Swift's beste zet om Engeland te verlaten, en hij keerde terug naar Ierland in teleurstelling, een virtuele ballingschap, om “als een rat in een gat” te leven.

Eenmaal in Ierland begon Swift echter zijn pamfletteringsvaardigheden te draaien ter ondersteuning van Ierse doelen, waarbij hij enkele van zijn meest memorabele werken produceerde: Voorstel voor universeel gebruik van Ierse productie (1720), Drapier's Letters (1724) en A Modest Proposal (1729), leverde hem de status van een Ierse patriot op. Deze nieuwe rol was onwelkom voor de regering, die onhandige pogingen deed om hem het zwijgen op te leggen. Zijn drukker, Edward Waters, werd in 1720 veroordeeld voor opruiend smaad, maar vier jaar later weigerde een grand jury te vinden dat de Drapier's Letters, die hoewel geschreven onder een pseudoniem algemeen bekend waren als het werk van Swift, opruiend waren.[43] Swift reageerde met een aanval op de Ierse rechterlijke macht bijna ongeëvenaard in zijn wreedheid, zijn belangrijkste doelwit is de “verachtelijke en proligate schurk” William Whithed, Lord Chief Justice of Ireland.

Ook tijdens deze jaren begon hij zijn meesterwerk te schrijven, Travels into Different Remote Nations

of the World, in Four Parts, door Lemuel Gulliver, eerst een chirurg, en vervolgens een kapitein van verschillende schepen, beter bekend als Gulliver's Travels. Veel van het materiaal weerspiegelt zijn politieke ervaringen van het voorgaande decennium. Bijvoorbeeld, de aflevering waarin de reus Gulliver het Lilliputiaanse paleis vuur uitstraalt door erop te urineren, kan worden gezien als een metafoor voor het illegale vredesverdrag van de Tories, een verdrag dat hij op een ongelukkige manier als een goede zaak beschouwde. In 1726 bracht hij een lang uitgesteld bezoek aan Londen,[45] en nam het manuscript van Gulliver's Travels mee. Tijdens zijn bezoek verbleef hij bij zijn oude vrienden Alexander Pope, John Arbuthnot en John Gay, die hem hielpen bij het regelen van de anonieme publicatie van zijn boek in november 1726. Het was een onmiddellijke hit, met in totaal drie drukwerk dat jaar en een andere in het begin van 1727. Franse, Duitse en Nederlandse vertalingen verschenen in 1727 en in Ierland werden gekopieerde exemplaren.

In 1727 keerde Swift nog één keer terug naar Engeland en bleef opnieuw bij Alexander Pope. Het bezoek werd ingekort toen Swift, die hoorde dat Esther Johnson stervende was, zich terug naar huis haastte om bij haar te zijn. Op 28 januari 1728 stierf Johnson; Swift had aan haar bed gebeden, zelfs gebeden voor haar troost. Swift kon het niet verdragen om aan het einde aanwezig te zijn, maar in de nacht van haar dood begon hij zijn *The Death of Mrs Johnson* te schrijven. Hij was te ziek om de begrafenis bij St Patrick's bij te wonen. Vele jaren later werd een haarlok, verondersteld wordt dat deze van Johnson was, gevonden in zijn bureau, gewikkeld in een papier met de woorden: "Alleen het haar van een vrouw."

Dood

De dood werd vanaf dit punt een hardnekkige preoccupatie in de geest van Swift. In 1731 schreef hij *Verzen over de dood van Dr. Swift*, zijn eigen overlijdensbericht, gepubliceerd in 1739. In 1732 was zijn goede vriend en medewerker John Gay overleden. In 1735 stierf ook John Arbuthnot, een andere vriend uit zijn dagen in Londen, en in 1738 begon Swift ook tekenen van ziekte te vertonen, misschien zelfs een beroerte te krijgen in 1742, verloor het vermogen om te spreken en realiseerde hij zijn ergste angst om verstandelijk gehandicapt te raken. ("Ik zal zijn als die boom", zei hij eens. "Ik zal aan de top sterven.") [46] Hij werd steeds ruziemakender, en langdurige vriendschappen, zoals die met Thomas Sheridan, eindigden zonder voldoende reden. Om hem te beschermen tegen gewetenloze hangers, die op de grote man waren gaan azen, lieten zijn naaste metgezellen hem van "ondeugdelijke geest en herinnering" verklaren. Het werd echter lang door velen geloofd dat Swift op dit punt eigenlijk krankzinnig was. In zijn boek *Literature and Western Man*, auteur J. B. Priestley noemt zelfs de laatste hoofdstukken van *Gulliver's Travels* als bewijs van Swift's naderende "waanzin". Bewley schrijft zijn achteruitgang toe aan 'terminale dementie'.

In deel VIII van zijn serie, *The Story of Civilization*, beschrijft Will Durant de laatste jaren van Swift's leven als exposerend:

Definite symptoms of madness ... [first appearing] in 1738. In 1741, guardians were appointed to take care of his affairs and watch lest in his outbursts of violence, he should do himself harm. In 1742, he suffered great pain from the inflammation of his left eye, which swelled to the size of ... [a chicken's] egg; five attendants had to restrain him from tearing out his eye. He went a whole year without uttering a word.

In 1744 overleed Alexander Pope. Toen op 19 oktober 1745 overleed Swift, op bijna 78. Nadat hij in het openbaar was aangelegd voor de mensen in Dublin om hun laatste eer te betuigen, werd hij in zijn eigen kathedraal begraven door de kant van Esther Johnson, in overeenstemming met zijn

wensen. Het grootste deel van zijn fortuin (£ 12.000) werd overgelaten aan een ziekenhuis voor geesteszieken, oorspronkelijk bekend als St Patrick's Hospital for Imbeciles, dat in 1757 werd geopend, en dat nog steeds bestaat als een psychiatrisch ziekenhuis.

Epitaph in St Patrick's Cathedral, Dublin in de buurt van zijn begraafplaats

(Text extracted from the introduction to The Journal to Stella by George A. Aitken and from other sources).

Jonathan Swift schreef zijn eigen grafschrift:

Hic depositum est Corpus
IONATHAN SWIFT S.T.D.
Hujus Ecclesiæ Cathedralis Decani,

Ubi sæva Indignatio
Ulterius
Cor lacerare nequit.
Abi Viator
Et imitare, si poteris,
Strenuum pro virili
Libertatis Vindicatorem.

Obiit 19° Die Mensis Octobris
A.D. 1745 Anno Ætatis 78°.

Here is laid the Body
of Jonathan Swift, Doctor of Sacred Theology,
Dean of this Cathedral Church,

where fierce Indignation
can no longer
injure the Heart.
Go forth, Voyager,
and copy, if you can,
this vigorous (to the best of his ability)
Champion of Liberty.

He died on the 19th Day of the Month of October,
A.D. 1745, in the 78th Year of his Age.

W. B. Yeats vertaalde het poëtisch uit het Latijn als:

grafschrift vertaling door Yeats

Swift has sailed into his rest;

Savage indignation there
Cannot lacerate his breast.
Imitate him if you dare,
World-besotted traveller; he

Served human liberty.

His library is known through sale catalogues.

Swift, Stella and Vanessa - an alternative view

British politician Michael Foot was a great admirer of Swift and wrote about him extensively. In *Debts of Honour*[50] he cites with approbation an explanation propounded by Denis Johnston of Swift's behaviour towards Stella and Vanessa.

Pointing to contradictions in the received information about Swift's origins and parentage, Johnston postulates that Swift's real father was Sir William Temple's father, Sir John Temple, who was Master of the Rolls in Dublin at the time. It is widely thought that Stella was Sir William Temple's illegitimate daughter. So, if these speculations are to be credited, Swift was Sir William's brother and Stella's uncle. Marriage or close relations between Swift and Stella would therefore have been incestuous, an unthinkable prospect. [citation needed]

Hieruit volgt dat Swift niet met Vanessa had kunnen trouwen zonder dat Stella een afgeworpen minnares leek te zijn, welke verschijning hij niet zou overwegen te vertrekken. De theorie van Johnston wordt volledig uitgelegd in zijn boek *In Search of Swift*. [51] Hij wordt ook aangehaald in het *Woordenboek van de* [52]] en de theorie wordt gepresenteerd zonder naamsvermelding in de *Beknopte Cambridge Geschiedenis van de Engelse Literatuur*. [53] *Werken*

Swift was een productieve schrijver. De verzameling van zijn prozawerken (Herbert Davis, red. Basil Blackwell, 1965-) bestaat uit veertien delen. Een editie uit 1983 van zijn complete poëzie (Pat Rodgers, red. Penguin, 1983) is 953 pagina's lang. Een editie van zijn correspondentie (David Woolley, red. P. Lang, 1999) vult drie delen.

Grote prozawerken

Swift's eerste grote proza / satire werk, *A Tale of a Tub* (1704, 1710), toont veel van de thema's en stilistische technieken die hij in zijn latere werk zou gebruiken. Het is tegelijk wild speels en grappig terwijl het gericht en hard kritisch is over zijn doelen. In zijn hoofddraad vertelt het verhaal de heldendaden van drie zonen, die de belangrijkste draden van het christendom vertegenwoordigen, die elk een legaat van hun vader van een jas ontvangen, met de toegevoegde instructies om geen enkele wijziging aan te brengen. De zonen vinden echter al snel dat hun jassen uit de huidige mode zijn geraakt en beginnen te zoeken naar mazen in de wil van hun vader waardoor ze de nodige veranderingen kunnen aanbrengen. Terwijl elk zijn eigen middelen vindt om rond de vermaning van hun vader te komen, worstelen ze met elkaar om macht en dominantie. Ingevoegd in dit verhaal, in afwisselende hoofdstukken, bevat de verteller een reeks grillige "uitweidingen" over verschillende onderwerpen.

In 1690 publiceerde Sir William Temple, Swift's beschermheer, *An Essay upon Ancient and Modern Learning* een verdediging van klassiek schrijven (zie *Quarrel of the Ancients and the Moderns*), die de brieven van Phalaris als voorbeeld hield. William Wotton reageerde op Temple met *Reflections upon Ancient and Modern Learning* (1694), waaruit bleek dat de *Epistles* een latere vervalsing waren. Een reactie van de aanhangers van de Ouden werd vervolgens gemaakt door Charles Boyle (later de 4e

graaf van Orrery en vader van Swifts eerste biograaf). Een verdere retort aan de moderne kant kwam van Richard Bentley, een van de vooraanstaande geleerden van de dag, in zijn essay Proefschrift over de brieven van Phalaris (1699). De laatste woorden over het onderwerp behoren toe aan Swift in zijn *Battle of the Books* (1697, gepubliceerd 1704) waarin hij een humoristische verdediging maakt namens Temple en de oorzaak van de Ancients.

In 1708 publiceerde een schoenmaker genaamd John Partridge een populaire almanak van astrologische voorspellingen. Omdat Partridge ten onrechte de dood van verschillende kerkelijke functionarissen voorspelde, viel Swift Partridge aan in *Voorspellingen* voor het daaropvolgende jaar door Isaac Bickerstaff, een parodie die voorspelt dat Partridge op 29 maart zou sterven. Swift volgde met een pamflet uitgegeven op 30 maart waarin werd beweerd dat Partridge in feite was overleden, wat algemeen werd aangenomen ondanks de verklaringen van Partridge van het tegendeel. Volgens andere bronnen gebruikte Steele de persona van Isaac Bickerstaff, en was degene die schreef over de "dood" van John Partridge en het publiceerde in *The Spectator*, niet Jonathan Swift.

The Drapier's Letters (1724) was een reeks pamfletten tegen het monopolie dat de Engelse regering aan William Wood verleende om koperen munten voor Ierland te slaan. Er werd algemeen aangenomen dat Wood Ierland zou moeten overspoelen met vernederde munten om winst te maken. In deze "brieven" deed Swift zich voor als een winkelier of draper om het plan te bekritisieren. Swift's schrijven was zo effectief in het ondermijnen van de mening in het project dat een beloning werd aangeboden door de overheid aan iedereen die de ware identiteit van de auteur bekendmaakte. Hoewel nauwelijks een geheim (bij terugkeer naar Dublin na een van zijn reizen naar Engeland, werd Swift begroet met een spandoek, "Welcome Home, Drapier") niemand Swift ingeleverd, hoewel er een mislukte poging was om de uitgever John Harding te vervolgen.[56] Algemene verontwaardiging tegen de munt veroorzaakte Wood's patent te worden ingetrokken in september 1725, en de munten werden uit de circulatie gehouden.[57] In "Verzen over de dood van Dr. Swift" (1739) Swift herinnerde zich dit als een van zijn beste prestaties.

Gulliver's Travels, waarvan Swift een groot deel schreef in Woodbrook House in County Laois, werd gepubliceerd in 1726 en wordt beschouwd als zijn meesterwerk. Net als bij zijn andere geschriften werd de *Travels* pseudoniem gepubliceerd onder de naam van het fictieve gelijknamige personage Lemuel Gulliver, die in de lange titel van het boek wordt beschreven als scheepschirurg en later een zeekapitein. Een deel van de correspondentie tussen drukker Benjamin Motte en Gulliver's eveneens fictieve neef die onderhandelt over de publicatie van het boek, heeft het overleefd. Een satire van menselijke natuur gebaseerd op Swift's ervaring van zijn tijd, *Gulliver's Travels* is vaak ten onrechte beschouwd (en gepubliceerd in bowdlerisedgebowdleriseerde vorm) als een kinderboek, en het is bekritiseerd vanwege de schijnbare misantropie. Elk van de vier boeken – die vier reizen naar voornamelijk fictieve exotische landen vertellen – heeft een ander thema. Critici begroeten het werk als een satirische reflectie op de tekortkomingen van het EnlightenmentVerlichtingsdenken.

In 1729 werd Swift's *A Modest Proposal for Preventing the Children of Poor People in Ireland Being a Burden on Their Parents or Country, and for Making Them Beneficial to the Public* gepubliceerd in Dublin door Sarah Harding. Het is een satire waarin de verteller, met opzettelijk groteske argumenten, aanbeveelt dat de armen van Ierland aan hun armoede ontsnappen door hun kinderen als voedsel aan de rijken te verkopen: "Ik ben verzekerd door een zeer wetende Amerikaan van mijn kennis in Londen, dat een jong gezond kind dat goed wordt verpleegd, op een jaar oud een heerlijk voedend en gezond voedsel is ..." Naar aanleiding van de satirische vorm voert hij de hervormingen in die hij eigenlijk suggereert door ze te bespotten:

Laat daarom niemand met mij praten over andere opportuniteiten ... onze afwezigen belasten ... met behulp van [niets] behalve wat van onze eigen groei en vervaardiging is ... het afwijzen van ... buitenlandse luxe ... het

introduceren van een ader van parsimonie, voorzichtigheid en gematigdheid ... leren ons land lief te hebben ... stoppen met onze vijandelijkheden en facties ... verhuurders leren om ten minste één mate van genade te hebben tegenover hun huurders. ... Daarom herhaal ik, laat niemand met mij van deze en de gelijkaardige opportuniteiten praten, totdat hij op zijn minst enige glimps van hoop heeft, dat er ooit een hartelijke en oprechte poging zal zijn om ze in praktijk te brengen. [[59]]

Essays, tracts, pamphlets, periodicals

"A Meditation upon a Broom-stick" (1703–10)
"A Tritical Essay upon the Faculties of the Mind" (1707–11)[60]
The Bickerstaff-Partridge Papers (1708–09)
"An Argument Against Abolishing Christianity" (1708): Full text
The Intelligencer (with Thomas Sheridan (1719–1788)): Text: Project Gutenberg Archived 30 June 2020 at the Wayback Machine
The Examiner (1710): Texts: Project Gutenberg Archived 30 June 2020 at the Wayback Machine
"A Proposal for Correcting, Improving and Ascertaining the English Tongue" (1712)
"On the Conduct of the Allies" (1711)
"Hints Toward an Essay on Conversation" (1713): Volledige tekst: Bartleby.com Gearchiveerd 22 december 2005 bij de Wayback Machine
"The Publick Spirit of the Whigs, set forth in their generous encouragement of the author of the crisis" (1714)
"A Letter to a Young Gentleman, Lately Entered into Holy Orders" (1720)
"A Letter of Advice to a Young Poet" (1721): Full text: Bartleby.com Archived 5 December 2005 at the Wayback Machine
Drapier's Letters (1724, 1725): Full text: Project Gutenberg Archived 30 June 2020 at the Wayback Machine
"Bon Mots de Stella" (1726): a curiously irrelevant appendix to "Gulliver's Travels"
"A Modest Proposal", perhaps the most notable satire in English, suggesting that the Irish should engage in cannibalism. (Written in 1729)
"An Essay on the Fates of Clergymen"
"A Treatise on Good Manners and Good Breeding": Full text: Bartleby.com
"A modest address to the wicked authors of the present age. Particularly the authors of Christianity not founded on argument, and of The resurrection of Jesus considered" (1743–45?)

Poems

An 1850 illustration of Swift

"Ode to the Athenian Society", Swift's first publication, printed in The Athenian Mercury in the supplement of Feb 14, 1691. Archived 13 May 2023 at the Wayback Machine
Poems of Jonathan Swift, D.D. Texts at Project Gutenberg: Volume One, Volume Two Archived 7 July 2020 at the Wayback Machine

"Baucis and Philemon" (1706–09): Full text: Munseys
 "A Description of the Morning" (1709): Full annotated text: U of Toronto;
 Another text: U of Virginia
 "A Description of a City Shower" (1710): Full text: Poetry Foundation
 "Cadenus and Vanessa" (1713): Full text: Munseys
 "Phillis, or, the Progress of Love" (1719): Full text: theotherpages.org
 Archived 25 October 2005 at the Wayback Machine
 Stella's birthday poems:
 1719. Full annotated text: U of Toronto
 1720. Full text
 1727. Full text: U of Toronto
 "The Progress of Beauty" (1719–20): Full text: OurCivilisation.com
 "The Progress of Poetry" (1720): Full text: theotherpages.org Archived 25
 October 2005 at the Wayback Machine
 "A Satirical Elegy on the Death of a Late Famous General" (1722): Full text:
 U of Toronto
 "To Quilca, a Country House not in Good Repair" (1725): Full text: U of
 Toronto
 "Advice to the Grub Street Verse-writers" (1726): Full text: U of Toronto
 "The Furniture of a Woman's Mind" (1727)
 "On a Very Old Glass" (1728): Volledige tekst: Gosford.co.uk
 "A Pastoral Dialogue" (1729): Full text: Gosford.co.uk
 "The Grand Question debated Whether Hamilton's Bawn should be turned into a
 Barrack or a Malt House" (1729): Full text: Gosford.co.uk
 "On Stephen Duck, the Thresher and Favourite Poet" (1730): Full text: U of
 Toronto
 "Death and Daphne" (1730): Full text: OurCivilisation.com
 "The Place of the Damn'd" (1731): Full text at the Wayback Machine (archived
 27 October 2009)
 "A Beautiful Young Nymph Going to Bed" (1731): Full annotated text: Jack
 Lynch; Another text: U of Virginia
 "Strephon and Chloe" (1731): Volledige geannoteerde tekst: Jack Lynch ; Een
 andere tekst: U of Virginia Gearchiveerd 30 mei 2014 op de Wayback Machine
 "Helter Skelter" (1731): Full text: OurCivilisation.com
 "Cassinus en Peter: A Tragical Elegy" (1731): Volledige geannoteerde tekst:
 Jack Lynch
 "De Dag des Oordeels" (1731): Volledige tekst
 "Verzen over de dood van Dr. Swift, D.S.P.D. (1731-32): Volledige
 geannoteerde teksten: Jack Lynch, U van Toronto ; Niet-geannoteerde tekst::
 U van Virginia
 "An Epistle to a Lady" (1732): Full text: OurCivilisation.com
 "The Beasts' Confession to the Priest" (1732): Full annotated text: U of
 Toronto
 "The Lady's Dressing Room" (1732): Full annotated text: Jack Lynch
 "On Poetry: A Rhapsody" (1733)[61]
 "The Puppet Show"
 "The Logicians Refuted"

Correspondence, personal writings

"When I Come to Be Old" – Swift's resolutions. (1699)

A Journal to Stella (1710–13): Full text (presented as daily entries): The Journal to Stella; Extracts: OurCivilisation.com;
Letters:
Selected Letters
To Oxford and Pope: OurCivilisation.com
The Correspondence of Jonathan Swift, D.D. Edited by David Woolley. In four volumes, plus index volume. Frankfurt am Main; New York : P. Lang, c. 1999 – c. 2007.

Preken, gebeden

- Three Sermons and Three Prayers. Full text: U of Adelaide, Project Gutenberg Archived 24 July 2020 at the Wayback Machine
- Three Sermons: I. on mutual subjection. II. on conscience. III. on the Trinity. Text: Project Gutenberg
- Geschriften over religie en de kerk. Tekst bij Project Gutenberg: Volume One Gearchiveerd 30 juni 2020 bij de Wayback Machine, Volume Two Gearchiveerd 30 juni 2020 bij de Wayback Machine
- "De Eerste Schreef Hij Okt. 17, 1727." Volledige tekst: Worldwideschool.org Gearchiveerd 18 februari 2006 bij de Wayback Machine
- "Het Tweede Gebed Werd Geschreven In November. 6, 1727." Volledige tekst: Worldwideschool.org Gearchiveerd 18 februari 2006 bij de Wayback Machine

Diversen

- Routebeschrijving naar Servants (1731): Volledige tekst: Jonathon Swift Archive
- Een complete collectie van Genteel en Ingenieus Gesprek (1738)
- "Gedachten over verschillende onderwerpen." Volledige tekst: U of Adelaide Gearchiveerd 14 oktober 2007 bij de Wayback Machine
- Historical Writings: Project Gutenberg Archived 30 June 2020 at the Wayback Machine
- Swift quotes at Bartleby: Bartleby.com Archived 26 October 2005 at the Wayback Machine – 59 quotations, with notes
- The Benefit of Farting Explained, published under the pseudonym Don Fartinando Puff-Indorst, Professor of Bumbast in the University of Crackow.[62]

Nalatenschap

Literair

Sinds zijn dood werd Swift door velen beschouwd als de grootste satiricus van het Georgische tijdperk en als een van de belangrijkste schrijvers van satire in de Engelse taal. Thomas Sheridan noemde hem "een man wiens oorspronkelijke genialiteit en ongewone talenten hem hebben opgewekt, in de algemene schatting, boven alle andere schrijvers van het tijdperk". John Ruskin noemde hem als een van de drie mensen in de geschiedenis die het meest invloedrijk voor hem waren. George Orwell noemde hem als een van de schrijvers die hij het meest bewonderde, ondanks dat hij het niet met hem eens was over bijna elke morele en politieke kwestie. Modernistische dichter Edith Sitwell

schreef een fictieve biografie van Swift, getiteld *I Live Under a Black Sun* en publiceerde in 1937. A. L. Rowse schreef een biografie van Swift, essays over zijn werken en bewerkte de Pan Books editie van *Gulliver's Travels*.

Literair geleerde Frank Stier Goodwin schreef een volledige biografie van Swift: *Jonathan Swift – Giant in Chains*, uitgegeven door Liveright Publishing Corporation, New York (1940).

In 1982 schreef Sovjet-toneelschrijver Grigory Gorin een theatrale fantasie genaamd *The House That Swift Built* op basis van de laatste jaren van Jonathan Swift's leven en afleveringen van zijn werken.[71] Het toneelstuk werd gefilmd door regisseur Mark Zakharov in de 1984 tweedelige televisiefilm met dezelfde naam. Jake Arnott speelt hem in zijn roman *The Fatal Tree* uit 2017. Een analyse uit 2017 van gegevens over bibliotheekbezit onthulde dat Swift de meest populaire Ierse auteur is, en dat *Gulliver's Travels* het meest gehouden werk van de Ierse literatuur in bibliotheken wereldwijd is.

De eerste vrouw die een biografie van Swift schreef was Sophie Shilleto Smith, die *Dean Swift* in 1910 publiceerde.

gelijksnamige plaatsen

Swift crater, a crater on Mars's moon Deimos, is named after Jonathan Swift, who predicted the existence of the moons of Mars.[76]

Ter ere van Swift's langdurige residentie in Trim, zijn er verschillende monumenten, standbeelden en straten in de stad. Het meest opvallende is Swift's Street, naar hem vernoemd. Trim hield ook een terugkerend festival ter ere van Swift, het Trim Swift Festival. In 2020 werd het festival geannuleerd vanwege de COVID-19-pandemie en sindsdien niet meer gehouden.

Online werken

Librivox

Levensloop

Swift werd in Dublin geboren en had Engelse ouders. Zijn vader was zeven maanden eerder overleden en Swift werd opgevoed door zijn oom Godwin. In 1673 ging hij naar school in Kilkenny, zo'n 100 km ten zuiden van Dublin. Hij behaalde in 1686 zijn Bachelor of Arts-grad aan de Universiteit van Dublin en studeerde verder voor een Mastergrad. Door politieke omstandigheden werd hij echter gedwongen de studie af te breken en hij verliet het land om bij zijn moeder in Leicester te gaan wonen (in 1692 zou hij alsnog zijn Master of Arts-grad behalen, aan de Universiteit van Oxford). Al spoedig daarna deed zich de gelegenheid voor om als secretaris te gaan werken voor Sir William Temple, oud-gezant van Engeland in Den Haag. Daar ontmoette hij de achtjarige Esther Johnson, de dochter van de jonggestorven zakenman Edward Johnson. Hij noemde haar Stella en zou voor de rest van haar leven een sterke emotionele binding met haar behouden.

In 1694 ontstond een verwijdering tussen Temple en Swift en werd hij predikant in Kilroot (county Antrim, Ierland). In 1696 keerde hij op verzoek van Temple echter terug en hield zich bezig met het

voorbereiden van publicatie van *Temples memoires* en brieven. Hij schreef in die periode *The Battle of the Books*, dat overigens pas in 1704 werd uitgegeven. Het werk behandelde de controverse tussen klassieke en moderne schrijvers. Ook voltooide hij *A Tale of a Tub*, een harde satire over corruptie en schijnheiligheid in religieuze zaken. Swift publiceerde veel van zijn werken in eerste instantie anoniem.

Tussen 1701 en 1713 woonde hij afwisselend in Londen, Dublin en Laracor, waar hij aangesteld was. In Laracor, twintig mijl van Dublin, had hij een parochie bestaande uit 15 leden en tijd genoeg om in zijn tuin te werken en zijn huis te verbouwen. Als kapelaan van Lord Berkeley bracht hij veel tijd door in Dublin, waar Stella en haar chaperonne Rebecca Dingley zich bij hem voegden.

Rond 1710 begon hij zijn *Journal to Stella*, een serie brieven aan Esther en Rebecca, waaruit veel te leren valt over zijn persoonlijk leven. Inmiddels was er een andere vrouw in zijn leven: Esther Vanhomrigh (de Vanessa uit het gedicht *Cadenus (= Decanus) and Vanessa*), die verliefd op hem was geworden. Hij ging niet op haar avances in, maar zij volgde hem naar Ierland toen haar ouders stierven.

Hij raakte bevriend met Whigs als Joseph Addison en Richard Steele (van het succesvolle maar slechts kortlopende tijdschrift *The Tatler*) en bekende schrijvers als Alexander Pope en William Congreve, en publiceerde, steeds anoniem, traktaten en essays, waaronder de *Bickerstaff papers* (1708). Hij raakte politiek teleurgesteld in de Whigs en zwaaide om naar de Tories. *The conduct of the allies* (1711), een hoogtepunt in zijn carrière als pamflettist, bevatte felle kritiek op de zittende Whig-regering die er maar niet in slaagde de al sinds 1702 woedende Spaanse Successieoorlog tegen Frankrijk te beëindigen. Op allerlei wijzen beïnvloedde hij de publieke opinie ten gunste van de vrede. De inmiddels aangetreden Tory-regering tekende in 1713 de Vrede van Utrecht. Na de val van de Tories (1714) keerde Swift, die een jaar eerder deken van St. Patrick's Cathedral in Dublin was geworden, naar Ierland terug.

Er bestaat veel onzekerheid over de relatie tussen Swift en Stella. Sommigen beweren dat hij haar in het geheim trouwde in 1716. Hoewel er geen bewijs voor is, is het wel zeker dat zij hem zeer lief was. Wat betreft Esther Vanhomrigh: zij schijnt in 1723 een crisis te hebben veroorzaakt in haar relatie met Swift. Zijn respectvol gedrag tegenover haar en zijn zorg om haar welzijn waren niet genoeg voor haar. Er is een theorie dat zijn (waarschijnlijk nooit geconsumeerde) huwelijk met Stella een reden was om Esther op afstand te houden.

Swifts bekendste werk is *Gulliver's Travels* (1726). Delen van dit boek zijn weliswaar bewerkt tot kinderboek (op welk niveau ze ook te lezen zijn), maar de vier delen vormen in wezen een felle satire. Zij vormen een aanklacht tegen politieke en sociale wantoestanden uit Swifts tijd, én tegen de mensheid in het algemeen. Het woord yahoo, dat een bijzonder vulgair en dom persoon aanduidt, maakt dankzij dit werk nog altijd deel uit van het Engelse vocabulaire.

Swift leed aan de ziekte van Menière. Afasie belette hem in zijn laatste levensjaren grotendeels het spreken. Van zijn meesterwerken verschenen vele vertalingen. Van Swift zijn de woorden afkomstig: "Iedereen wil lang leven, maar niemand wil oud zijn." [4]

Werken (o.a.)

- *The Battle of the Books* (1704)
- *A Tale of a Tub* (1704). Vertaald als: *Vertelsel Van De Ton, behelzende Het Merg Van Alle Kunsten En Weetenschappen. Geschreeven Tot Algemeen Nut Des Menschelyken Geslacht.*

Mitsgaders een Verhaal. Van Den Strydt Der Boeken. In De Boekzaal Van St. James.[a] t'Amsterdam, voor Rekening van de Compagnie, 1735

- Bickerstaff-Partridge Papers (1708-1709)
- An Argument against Abolishing Christianity (1708)
- The Intelligencer (met Thomas Sheridan) (1710-????)
- The Journal to Stella (1710-1713)
- A Proposal for Correcting, Improving and Ascertaining the English Tongue (1712)
- Cadenus and Vanessa (gedicht) (1713)
- On the Conduct of the Allies (1713)
- The public spirit of the Whigs, set forth in their generous encouragement of the author of the crisis. Vertaald als: De publyke geest der Whigs. Geopenbaard in derzelver eedelhoedige aanmoediging van den Autheur van de Crisis; met eenige aanmerkingen op de gevoeglykheid, openhartigheyd, geleerdheyd en styl van dat tractaatje.[b] Amsterdam, N. Lobedanius, ca. 1714
- Gulliver's Travels (1726, gewijzigd 1735)[5]
- A modest proposal (1729)
- The Grand Question Debated (1729)
- Directions to Servants (1731)
- The Lady's Dressing Room(1732)
- Three Sermons and Three Prayers
- On Poetry: A Rhapsody (1733)
- A Complete Collection of Genteel and Ingenious Conversation (1738)
- Verses on the Death of Dr. Swift. (1731) gepubliceerd in 1739

Collectie

#	Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
1	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._i	boek			1768	
2	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._ii	boek			1768	
3	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._iii	boek	Swifts Works		1754	

#	Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
4	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._iv	boek			1768	
5	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._ix	boek			1768	
6	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._v	boek			1768	
7	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._vi	boek			1768	
8	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._vii	boek			1754	
9	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._viii	boek			1768	
10	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._x	boek			1768	
11	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xi	boek			1768	

#	Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
12	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xii	boek			1768	
13	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xiii	boek			1768	
14	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xiv	boek	Swifts Works		1768	
15	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xix	boek			1766	
16	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xv	boek			1776	
17	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xvi	boek			1775	
18	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xvii	boek			1775	
19	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xviii	boek			1766	

#	Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
20	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xx	boek			1766	
21	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xxi	boek			1768	
22	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xxii	boek			1768	
23	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xxiii	boek			1768	
24	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xxiv	boek			1776	
25	the_works_of_dr._jonathan_swift_vol._xxv	boek			1779	
26	remarks_on_a_book_intituled_the_rights_of_the_christian_church	verhaal				

CSV Export

From:
<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:
https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/jonathan_swift?rev=1776838246

Last update: **2026/04/22 06:10**

